

IZVJEŠĆE S GODIŠNJEG ZASJEDANJA AUSTRIJSKOG DRUŠTVA ZA NEUROREHABILITACIJU, Lipanj 1993

Od 25. do 26. VI. 1993. održano je u malom mjestancu Rankweil u austrijskoj pokrajini Vorarlberg na samoj švicarskoj granici godišnje zasjedanje Austrijskog društva za neuro-rehabilitaciju. Zasjedanje je priređeno u povodu 20. godišnjice postojanja pokrajinske neuropsihijatrijske bolnice Valduna u Rankweilu i 5. godišnjice Ludwig-Boltzmann-Instituta za neuro-rehabilitaciju. Obje ustanove vodi u rehabilitacijskoj znanosti u njemačkom govornom području vrlo poznati i agilni Prof. Barolin. Zasjedanje je okupilo oko 30 stručnjaka s područja neuro-rehabilitacije pretežno iz Austrije, ali također i nekolicinu iz Njemačke, Švicarske, Engleske te iz Hrvatske autor ovog prikaza. Razmotreni su razni aspekti neuro-rehabilitacije, ali također i prevencije i epidemiologije neuroloških i srodnih bolesti. Organizator je sudionicima priredio i vrlo bogat društven program uz mnogo žive muzike.

M. Horvat

IZVJEŠĆE S 24. KONGRESA MEĐUNARODNE KOMISIJE ZA MEDICINU RADA, LISTOPAD 1993.

Od 26. 9. do 1. 10. 1993. održan je u glavnom gradu Azurne obale, u Nici (Francuska) 24. kongres Međunarodne komisije za medicinu rada. Možda će netko postaviti pitanje šta je jedan fizijatar radio na kongresu medicine rada i zašto o tome izvještava u fizijatrijskom časopisu. No na kongresu je pored klasičnih tema medicine rada kao što su oštećenja kemikalijama, pneumokonioze, profesijom uzrokovane maligne bolesti, alergije raznih vrsta i sl. vrlo velika pažnja posvećena temama koje su od velikog interesa i za fizijatra ili reumatologa. To je u prvom redu često spominjani "low back pain" u raznim profesionalnim skupinama, razna pitanja vezana uz invalidnost bilo koje vrste kao i razni aspekti rehabilitacije. Ukratko, program je upravo vrvio od tema koje bi mogle zainteresirati mnoge fizijatre i reumatologe.

Kongres je po svojim dimenzijama bio ogroman. Točan broj sudionika vjerojatno nikada neće ni biti točno utvrđen, ali prema iskazu jednog od organizatora bilo ih je oko 3800. Iz Hrvatske je sudjelovala relativno brojna "ekspedicija" od 12 članova, pretežno djelatnika na polju medicine rada i ja kao fizijatar. Moj referat se odnosio na traumatske amputacije nogu uzrokovane nesrećama s poljoprivrednim strojevima na osnovu vlastitih iskustava stečenih u

Stubičkim Toplicama. Ostali radovi iz Hrvatske odnosili su se na klasične teme medicine rada. Zanimljivo je da je npr. iz 10 x veće Ukrajine bilo samo kakvih 6-7 učesnika, iz Austrije 8, Mađarske 2, Turske 2, a iz susjedne Slovenije samo 1. Najveći broj učesnika bio je naravno iz zemlje - organizatora Francuske koja i inače zauzima vodeće mjesto u medicini rada, a više od 100 iz Finske i Švedske gdje se toj grani medicine također posvećuje izuzetna pažnja.

Takav mamut-kongres u prekrasnoj kongresnoj palači možda najbogatijeg i najelegantnijeg francuskog grada uz izvanrednu susretljivost i spremnost za pomoć organizatora prema učesnicima iz Afrike i Istočne Europe, koji bez takve pomoći uopće ne bi mogli ni sudjelovati, ostat će nam svima kao nezaboravna uspomena.

Miroslav Horvat